

GAI YẾT HẦU

(nhớ Tr. Trục Đại Điền, Nha Trang)

Mấy mươi năm không gặp
Mình mỗi đứa một nơi
Giờ xem trang ký yếu
Mới hay mây qua đời
Ngày còn trong chúng việp
Vì nắm gai yết hầu
Mây rải lên mặt ghế
Mà chúng mình đánh nhau
Những chiếc gai ngày xưa
Héo khô trong trí nhớ
Như cửa mình về phía
Ấm tiếng cười tuổi thơ
Mây đi sao vội quá
Đã vợ con gì chưa?
Tao một mình xú lạ
Cũng phai nhàu nắng mưa
Trong hững hờ xanh cỏ
Gió vô tâm xạc xào
Mây có buồn không thấy
Nén nhang nào của tao?!
Thôi, trách gì con sóng
Xô theo kiếp long đong
Chút trong veo mùa cũ
Tao luôn giữ trong lòng

*Nên chiếc gai yết hầu
Bỗng cộm lên chiều vắng
Có gì loang trong nắng
Hình như là nỗi đau*

Thanh Kỳ SB68

